

בגוף, כגון: מלחים, תבלינים, מהמצים, שומנים מן החי, רטבים, מיונית, פירות ים, פאסטות למיניהן, דגים מטוגנים ב־ שמן, חביתות, שמנת, קצפת, גבינות מסוגים מסויימים, גמבה, כרובית, פטריות, חצילים, פירות יבשים, בוטנים, אגוזים, שקדים, תאנים, תמרים, לחם טרי, לחם חי, קפה שמכיל קופאין, תה מרוכז, משר קאות חריפים. כמו כן יש להמנע מעישון. מאכלים אלה מגבירים את כמות המלחים המתרכזים בתאים, המושכים ואוצרים בתוכם מים.

אנו חיים היום חיי ישיבה, מצטחק ד"ר דמבינסקי, ומספר בבדיחות הדעת על אדם העתיד, "שתהיה לו עין אחת גדולה - כדי להתבונן בטלוויזיה, אצב עות ארוכות (ללא כף יד) כדי להשתמש במחשב, רגליים קצרות, כי בלאו הכי הוא לא ישתמש בהן, וישבן גדול לשבת עליו".

מה הם הגורמים לצלוליטיס? במקום ראשון עומדים ההורמונים הי נשיים. משום כך זוהי בעיית נשים בלבד. בתקופה שאין שוויון-משקל ההורמונלי נוצר רות בעיות הצלוליטיס; יש שלוש תקופות כאלה בחיי אשה:

- בתקופת ההתבגרות: לכן גם נערות בנות 11 או 12 זקוקות לטיפול.
 - בתקופת ההריון ולאחר הלידה.
 - בתקופת הבלות.
- בהתפתחות המחלה יש ארבעה שלבים:
- בתקופה הראשונה הצלוליטיס טרם בולט לעין, וניתן להבחין בו רק בשעת צביטת העור. מופיע עור כתום קקליפת תפול.
 - בתקופה השנייה עור התפוז נראה לעין.
 - בתקופה השלישית עור התפוז נר אה לעין, ועליו מופיעות בליטות חיצור גיות המעוותות את צורת הרגל.
 - בתקופה הרביעית צורת רגל מעור תה, והוורידים החיצוניים בולטים. הצלוליטיס מופיע בדרך-כלל באיזור הירכיים, אך גם בכרכיים בקרסוליים ובר זרועות.

הוצאות

עיסוי

אשה שמנה שתוריד כמות קלוריות מספקת בדיאטה, תירדנה. אך אם יש בגופה תאי שומן שספגו מים, לא תעזור לה כל דיאטה, והיא תודקק לטיפול. זהו טיפול אסתטי מקובל הנעשה בר מרסאה מיוחדת לכך, ובשום מקום בער לם אינו טיפולה של קופת-חולים, אשר לא תכיר בצלוליטיס כבמחלה. רק באופן פרטי ניתן לטפל בבעיה. מכיוון שזוהי טיפול אסתטי, זוהי זירה מסחרית ולא כל אשה יכולה להרשות אותו לעצמה. ד"ר דמבינסקי טוען שיש בארץ נשים רבות המסוגלות להרשות לעצמן טיפול זה, אך טרם שמעו עליו.

גם חבריו למקצוע בארץ לא שמעו על תגלית רפואית זו.

מה מחיר התענוג? המחיר שונה מארץ לארץ, מרופא לרופא ומלקוחה ללקוחה. המחיר שרירותי ונקבע לא פעם לפי מצבה הכספי של הלקוחה.

המחיר הממוצע, נאות ד"ר דמבינסקי לגלות, הוא 25 דולר לזריקה, ועוד הור צאות העיסוי. הטיפול יכול להסתכם ב־ 100 אלף לירות. כדי להגיע לתוצאות טובות טוען ד"ר דמבינסקי יש צורך ב־ שינתון פעולה מלא מצד הלקוחה בעניין הדיאטה התזונתית, יש צורך בעיסוי מתאי, ובתנועה.

ד"ר דמבינסקי מוסיף: גם אחרי הטיי פול לא נעלם הצלוליטיס לעד. אין נר סים, צורך לעשות טיפול מונע חוזר של חמש או שש זריקות, מדי שנה.

עדינה, בת 35, שהיא אשתו של ד"ר דמבינסקי וגם היא רופאה, היתה שפך הנסיגות הראשון שלו. שלוש שנים לאחר לידת בנם נעשה בה הטיפול. עדינה מר דה שיש לה נטייה להשמנה אך התוצאות היו מהירות. "פתאום הלכתי עם מכנ סיים, אפילו מכנסייג'נס - בפעם הראשונה בחיי".

ד"ר דמבינסקי, שטיפל משנת 1978 ועד היום בארבעים לקוחות, החל מגיל 12 וכלה בגיל 60, אומר בסיפוק שבכל המיירים התוצאות היו טובות.

הטיפול בצלוליטיס מהווה עבודה צדדית של ד"ר דמבינסקי, שבא לארץ מדי שנה לביקור משפחתי. הוא מקוה לחזור לישי ראל, ואולי אז יוכלו הנשים הישראליות ליהנות מרגליים יפות. אורנה גלזן

הבדואי שנאשם באונס וברצח החיילת ורד וינר (מימין) הורשע, ובית-הדין העליון דחה את עירעורו - אך נשאר תמיהות

מימצאים שנתגלו בנרצחת, והוא הסכים, הבדיקה הוכיחה כי הדם והזרע הם מאותו סוג שנמצא בגופה. אלא שלהוכחה זו לא היה מישקל רב, מכיוון שסוג-דם זה הוא שליח מאוד, ונמצא אצל כל אדם רביעי באוכלוסייה. אך הדבר עודד את המישטרה, והיא נקטה בתרגיל מחוכם.

לתאו של אל-טורי הוכנס עצור אחר, בן-ישיבתו, עצור זה, מוחמד אל-עבדי, נחשד כי הרג אדם בתאונת-דרכים. בן-דודו של מוחמד, שוטר במישטרת באר-שבע, תידרך אותו כיצד לתחקר את אל-

הנאשם הורשע - הספק נשאר

טורי, על גופו הוטמן מכשיר-הקלטה, והוא התבקש לדובב את חברו לתא. מכיוון שהדבר החשוב ביותר לאל-טורי, באותו רגע, היה שיחרורו ממעצר, ניצל הסוכן השתול חולשה זו. הוא הבטיח לאל-טורי שכאשר ישתחרר, ילך להוריו של אל-טורי וישכנע אותם לשכור עבורו עורך-דין. הוא הסביר לאל-טורי כי עורך-דין מסולפל ישיג את שיחרורו בערובה, אם יודה לפניו ברצח.

בשיחה ארוכה, שחלקה לא נקלט בגלל שיבושי-הקלטה, תיאר החשוד-ברצח ל-חברו את הגירסה שימסור לעורך-דין על פרשת הרצח. בעזרתה הוא קיווה לשכנעו לעזור לו ולזכות בשיחרורו בערובה. מפעם לפעם הוא הודה, לכאורה, ברצח, ושאל כדאי לו לומר, "אם לא תודה, זה יכול להשאיר אותך בכלא שנה-שנתיים, עד שייגמר המישפט. אבל אם תודה, במאתיים אחוז, אני אומר לך יוצאו אותך בער-בות", יעץ הסוכן לאל-טורי.

"עשיתי" או

"לא עשיתי?"

השיחה המוקדמת מלאה בסתירות ובחזרות מדברים. אל-טורי ענה חלי קית, ולפעמים, אחר בתשובתו. השיחה התנהלה בערבית בניב בדווני הנגב, והי תיגרם הראשון, שהגיש לבית-הדין, הוא נדחה על-ידי הסניגור, משה ישראל. הוא טען כי התמליל מלא בשגיאות-תירגום, ושחסרים בו חלקים רבים, שאותם לא הצליח התורגמן להבין. התמליל השני שהגיש הוסכם על דעת שני הצדדים.

את החקירות בצינעה, ללא כל פירוט. החקירות פנו לכל הכיוונים. נחקרו חברי-קיבוץ, מכיוון שבמשק נמצאו כתמי-דם. נחקרו חיילים שהתאמנו ליד המשק, מכיוון שליד הגופה נמצאה דרגת טר"ש קרועה וישנה. ורד היתה רב"טית, ולכן הניחה המישטרה כי דרגת הטר"ש היתה של אדם אחר. נחקרו גם ידידים וחברים של הנערה בבאר-שבע, והתגלה כי בילתה את שעותיה האחרונות עם חברה בעיר, וזו אף ליוותה אותה לאוטובוס, שיצא לקיבוץ בשעה 8 בערב. נוסעת הבחינה כי כאשר ירדה ורד מהאוטובוס, עמד בצד הדרך גבר לבוש בכדורים בתיים.

עשרות אנשים נעצרו, אך כולם שוחררו ללא מימצא.

חודש אחרי הרצח הגעה החקירה למבוי סתום, ואז לתחנת-המישטרה בבאר-שבע מורה לנהיגה, יהודה בן-נעים, וסיפר כי הוא חושד שאחד מתלמידי, הוא הרצח את החיילת. חשדו התעורר כאשר ראה כי מיצחו של התלמיד, עטבה אל-טורי, היה שרוט זמן קצר אחרי הרצח, כאשר שאל המורה את אל-טורי למקור השריטה, הסביר הבדואי כי נפל מאופניו ונחבל, אולם מאותו יום החל מפנק את מורהו בדביי-מתיקה, בגרעינים ובפרחים.

המישטרה הומינה את אל-טורי, והוא בא מרצונו החופשי. על מצחו עוד ניכרה השריטה. הוא נעצר מיד ונחקר, אך הכי חיש כל ידיעה על הרצח וכל קשר אליו. לדבריו הוא אפילו אינו מכיר את האיזור, ואינו יודע היכן נמצא קיבוץ מישמר-הנגב.

המישטרה ביקשה ממנו מידגם של דם זרע, כדי לבדוק אם אלה מתאימים ל-

החזייה היתה כרוכה ומהודקת סביב צווארה של החיילת הצעירה, ששכבה ללא רוח-חיים על השביל המוביל מהכביש הראשי לקיבוץ מישמר-הנגב. פניה היו פצועים ומגואלים בדם. הצאימה היתה מופשלת, ותחתונה היו תלויים על שוקה הימני. כאשר הפציע השחר, אחרי לילי העלטה ב־10.10.79, יצא חייל, חבר הרי קיבוץ, בדרוכו חזרה למחנהו. בשולי הדרך, תחת עץ, גילה את גופתה של ורד וינר, שאותה הכיר מקיבוצו (העולם הזה 2199, 2198).

המישטרה שהועקה למקום ערכה בדיי קות, ולחה את הגופה למכון הפאתולוגי. התברר כי החיילת נרצחה סמוך לשעה עשר בערב הקודם. היא מתה מחנק, ור נאבקה לפני מותה על פניה. סימני-אלימות נותרו על פניה הפגועים באבנים, שהיו מונחות לידה מוכתמות בדם. תחת צפורניה נמצאו שרידי עור ודם, שהי מישטרה הניחה כי היו של הרצח, שאותו שרטה ורד לפני מותה. באברימינה נמצאו תאזרוע, והמישטרה חשדה כי המניע לרצח היה אונס.

שריטה

על המצח

ל המאפיינים הזכירו באופן מפי-תיע רצח קודם - הרצח של רחל הלר, בסוף שנת 1976. גם במיקרה זה היה הקרבן חיילת צעירה, שנאנסה סמוך למותה, וחזייתה נמצאה כרוכה סביב צווארה. שתינו נמצאו ליד כביש, מוטלות על הארץ. המישטרה למדה היטב את הלקח מהמיקרה הקודם, והפעם ניהלה